

BARETEMBLEEM

Korps Nationale Reserve

Toen de Tweede Wereldoorlog voorbij was, klom alom de verzuchting: dit nooit weer. Reden om de eigen defensie aanzienlijk serieuzer ter hand te nemen dan gedurende het interbellum het geval was geweest. Temeer daar Europa na de val van het Derde Rijk in de ban raakte van de Koude Oorlog. Het conflict in Nederlands-Indië slokte echter veel van onze militaire inspanningen op en tijdens de communistische staatsgreep in Tsjecho-Slowakije in 1948 kwam aan het licht dat er gaten waren gevallen in de territoriale verdediging. Om dit tekort op te vullen, besloot de regering de Nationale Reserve op te richten, die lout-

naweeën van de Eerste Wereldoorlog voordeed. Tot mei 1940 bestonden er, verspreid over heel Nederland, negentien korpsen, alle met een door de burgerij geschonken vaandel.

Het baretembleem van het korps Nationale Reserve bestaat uit het Nederlandse wapen met een gestileerde 'w', is vervaardigd van zilverkleurig metaal en wordt gedragen op een rode ondergrond, de kleur van het wapen der infanterie. Dit rood geeft de infanterietaak van de reserve weer. Het herkenningsteken van de Natres symboliseert de territoriale taak en is afgeleid van de eveneens zilverkleurige sjako-



ter uit vrijwilligers zou bestaan. Op 15 april 1948 werd het korps operationeel. Ruim dertig jaar later, in 1982, kreeg de Natres, zoals Defensie het korps al snel noemde, in 1982 een zelfstandige status. Tot die tijd droegen de vrijwilligers het algemeen infanterie-embleem. De afdeling Luchtarillerie van het korps, die maar een kort leven beschoren was, voerde uiteraard het embleem van de luchtdoelartillerie.

Landstorm

Het korps Nationale Reserve zet de traditie voort van de vrijwillige landstorm, die op basis van de Landstormwet van 1913 werd opgericht. Op 10 juli 1933 verscheen het Koninklijk Besluit Nieuwe Vrijwillige Landstorm, dat een breedere wettelijke basis gaf aan het vrijwilligerskorps. Dat leidde ertoe dat deze organisatie een staf kreeg van beroepspersoneel, die leiding gaf aan de korpsen motor-, vaartuigen-, spoorwegen luchtwachtdienst. In 1938 werd daar de luchtafweerdienst nog aan toegevoegd. Het ministerie had in 1918 nog een andere variant van dit vrijwilligerslegioen, ingesteld om het gezag te handhaven in tijden van binnenlandse onrust, zoals die zich tijdens de

Foto boven: Bewaking van wegen waarlangs troepen en voorraden worden aangevoerd.

Belangrijke objecten beveiligen.



Deze moest op de linkerarm gedragen worden als in burgerkleding dienst werd gedaan. De taak van de Nationale Reserve ligt bij de territoriale verdediging. Vooral bij het beveiligen van de zogenaamde 'lines of communication', de wegen waarlangs troepen en voorraden naar het front worden aangevoerd. In de praktijk wil dat zeggen dat de vrijwilligers worden ingezet om belangrijke objecten in de eigen woonomgeving te beveiligen, zoals bruggen, viaducten en tactische kruispunten. De Natres valt organisatorisch onder het Nationaal Territoriaal Commando (NTC) en opereert daarom in het land onder de vlag van een Provinciaal Militair Commando (PMC). Momenteel telt de Natres 143 pelotons met

daaraan toegevoegd 23 tactische compagniesstaven. De sterkte is ruim 5000 man. De leden van de Natres zijn officieel reserve-militair van de KL. Het zijn allen vrijwilligers die hun dienstplicht al hebben vervuld. Bij aanmelding moeten zij tussen de 19 en 49 jaar oud zijn, medisch en op het gebied van veiligheid 'in orde' zijn. De reservist wordt aangesteld voor vier jaar, waarna het contract steeds met een jaar kan worden verlengd. In principe wordt hij of zij aangesteld in de militaire rang die het laatst werd bekleed.

Tekst: B. C. Cats

